

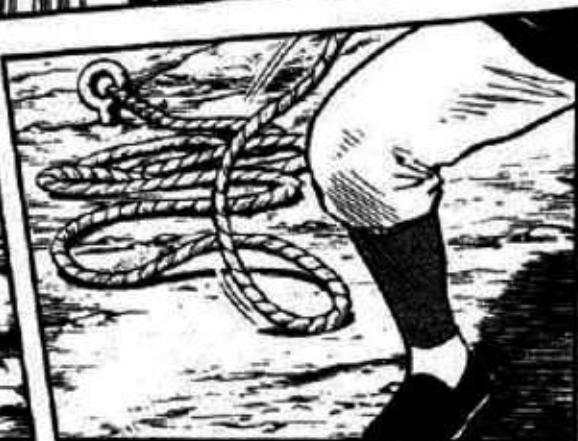
CHAPTER 17: SÁT THỦ ĐÙ DÂY

CHAPTER 17: SÁT THỦ ĐU DÂY

WOOO
OAH!

Chúng
ta
nhảy
nào!

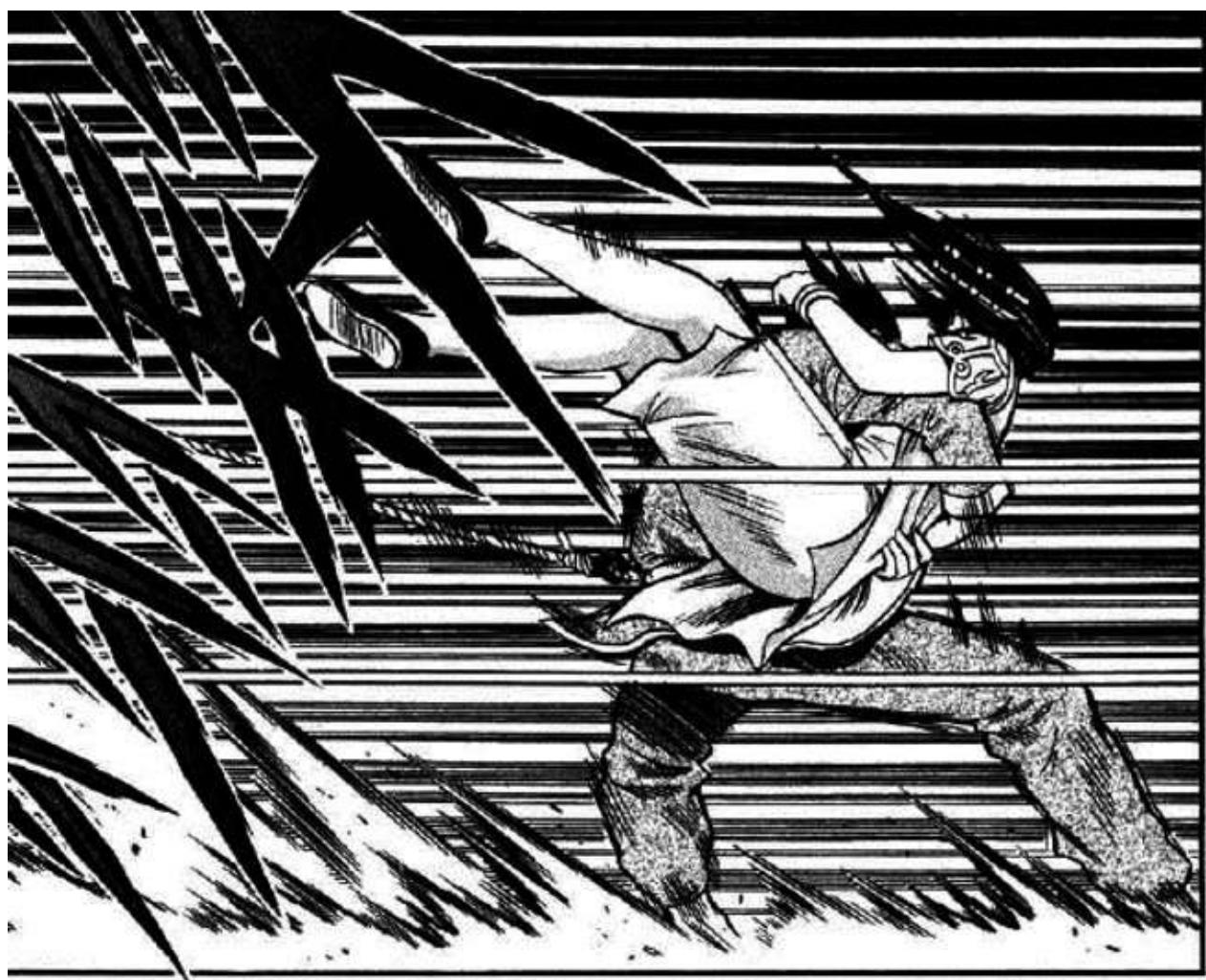

Mình chẳng
hiểu chuyện gì   Minh đang bay
vừa xảy ra   lơ lửng ưh?

Mình là
khách
quý của
triều đình

Mà bị đối
xử như
vây sao?

Công chúa
Mitô đã bị
bắt qua
pháo đài
của Zeigan

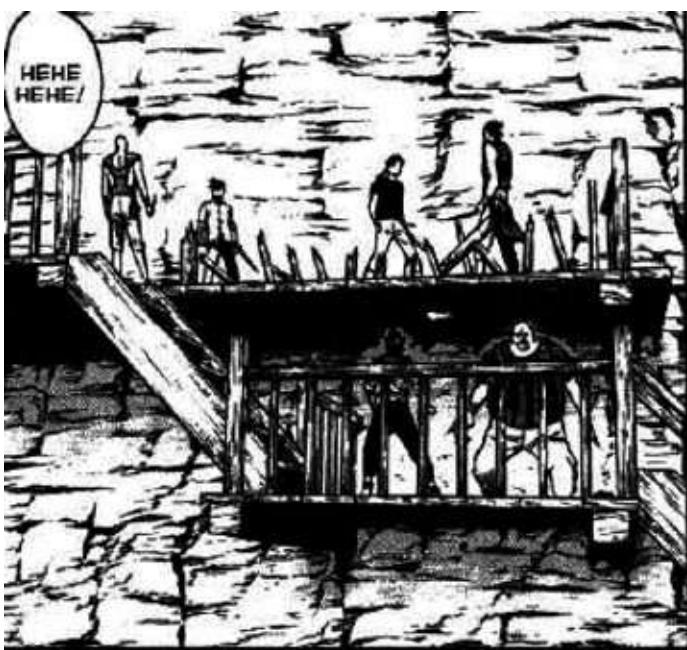
Một khi đã
qua bên đó
ta khó mà
cứu được

Kết
thúc
tại nó
đi

Vì vậy các
người phải
rắng nghĩ
cách vượt
qua trận này

Hiểu
chứ?

Và đừng
có chết!

dù Tui tao
sao cũng
thì... kết liễu
tui bay
tại đây

Câm
mồm!

Phi Hồng!
Tôi sẽ hàn
tên này và
sẽ đưa
công chúa
về sau

Tất
nhiên
rồi

Chúng ta
không
thể mất
mạng ở
đây được

Đại
tướng
Pegu

Chúng
ta...

Torabo!
Die!
Không
được rút
lui

Tiến
lên
phía
trước

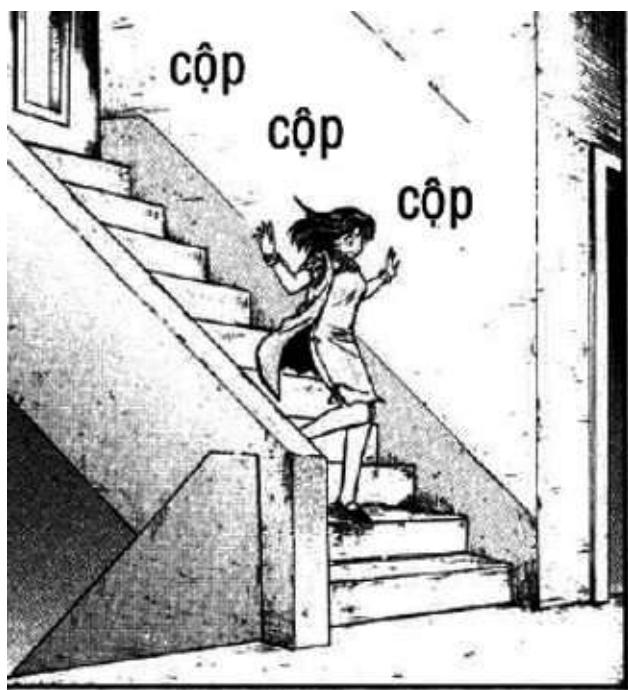

Giành lại
công chúa
bằng mọi
giá

Đi
thôi

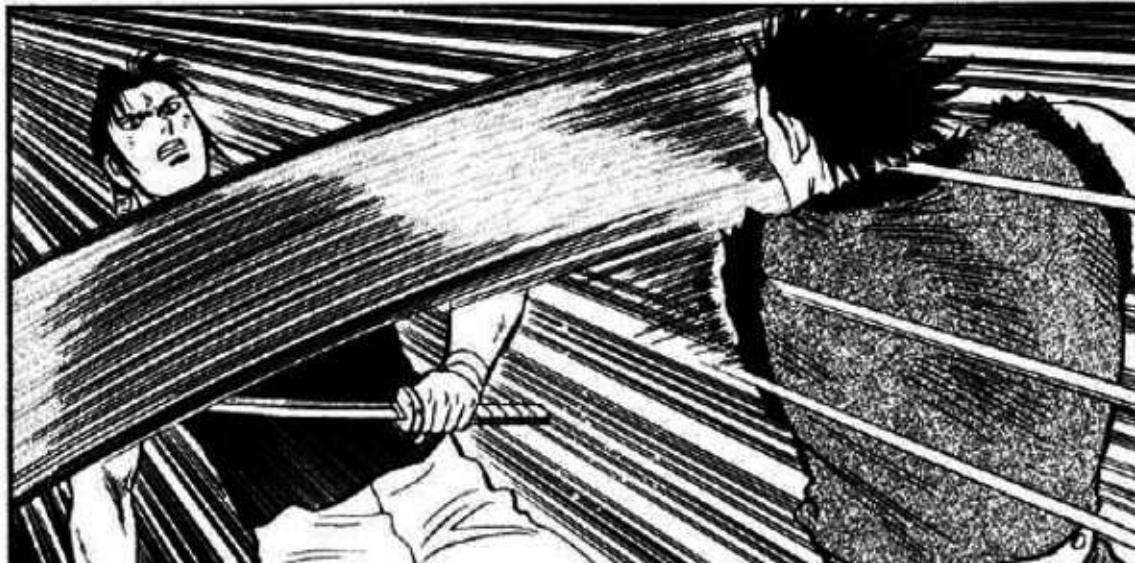

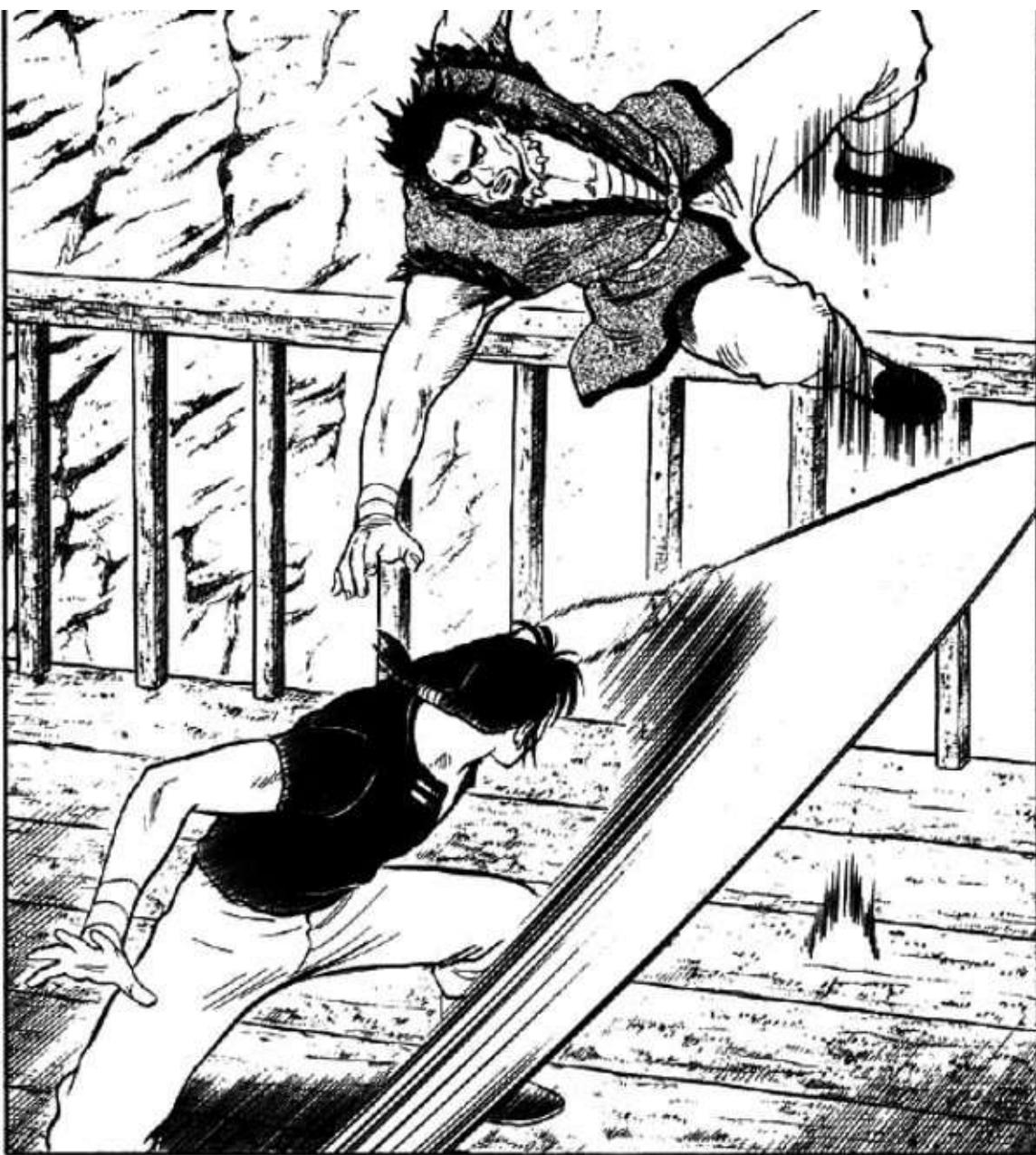

Mình
phải tốc
chiến
tốc
thắng

Mình
phải tốc
chiến
tốc
thắng

Khi thật

Trèo qua vách núi
làm cơ bắp minh
rã rời. Minh không
thể dùng kiếm
tàn lực được

Tuy là cận
vệ triều
đình
nhưng tao
lớn lên từ
giang hồ

!!

Vì vậy tao
biết làm sao
để sống sót
trong mọi
trận chiến

Mày
thua
rồi

Trong
trận
này

320 GRRRR

NGŨ
BÌNH

Tao
không
quen
nghe cầu
khan

Công
chúa

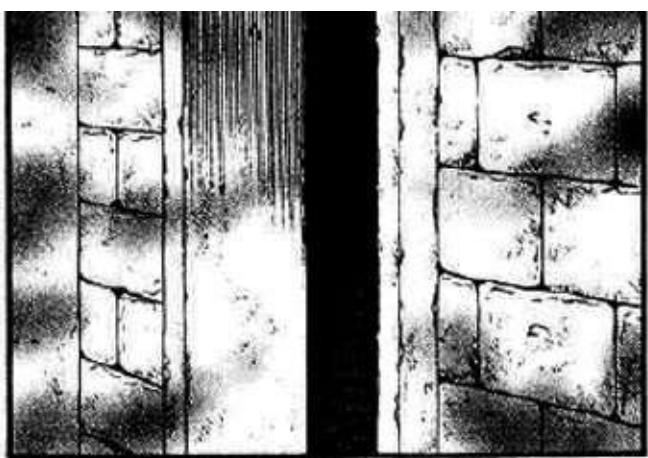
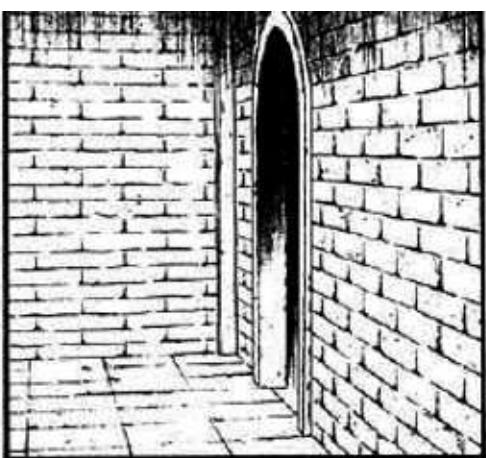
Công
chúa
Mitô

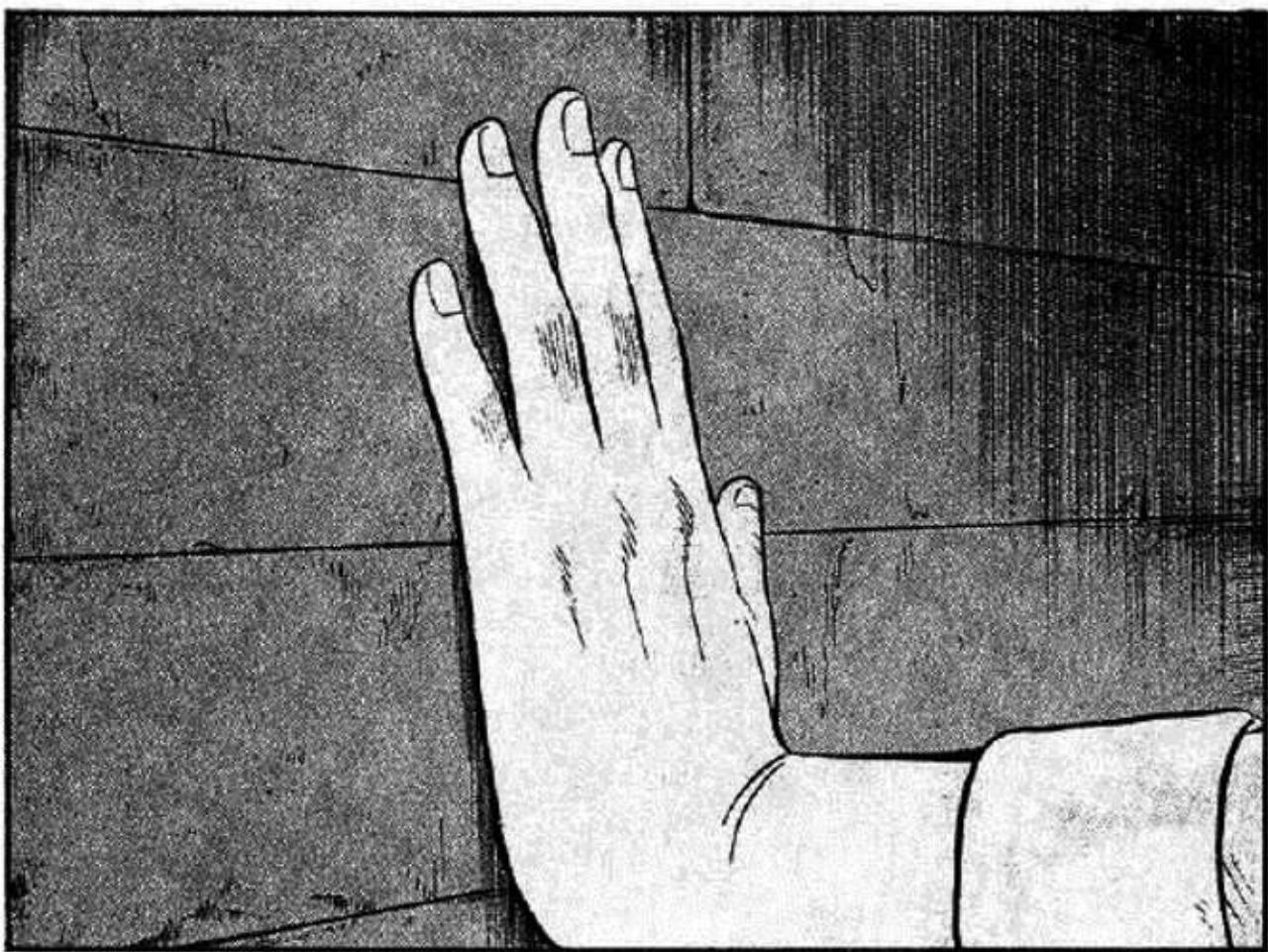
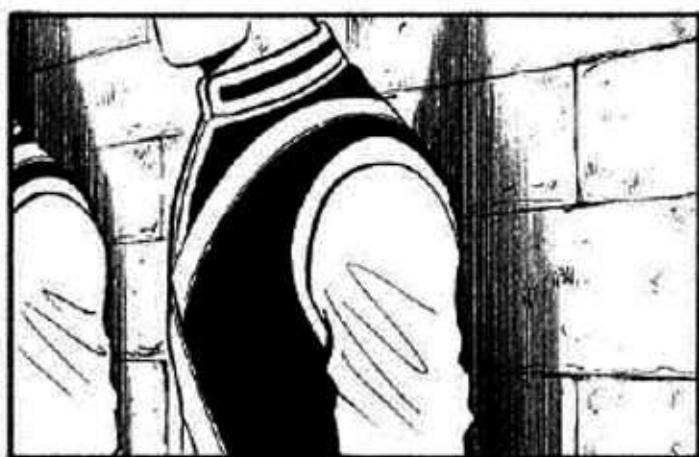
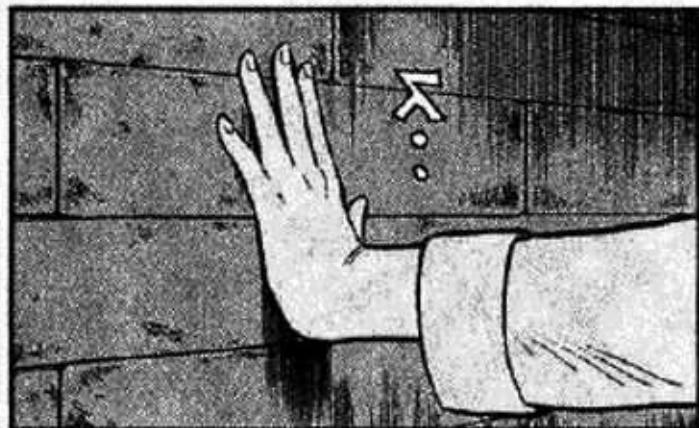

Nếu người
nghe thấy
hãy trả
lời chúng
tôi

Chuyện
gì vậy?

Anh ta bị tấn công từ phía nào vậy?

Không có ai ngoài hành lang cả

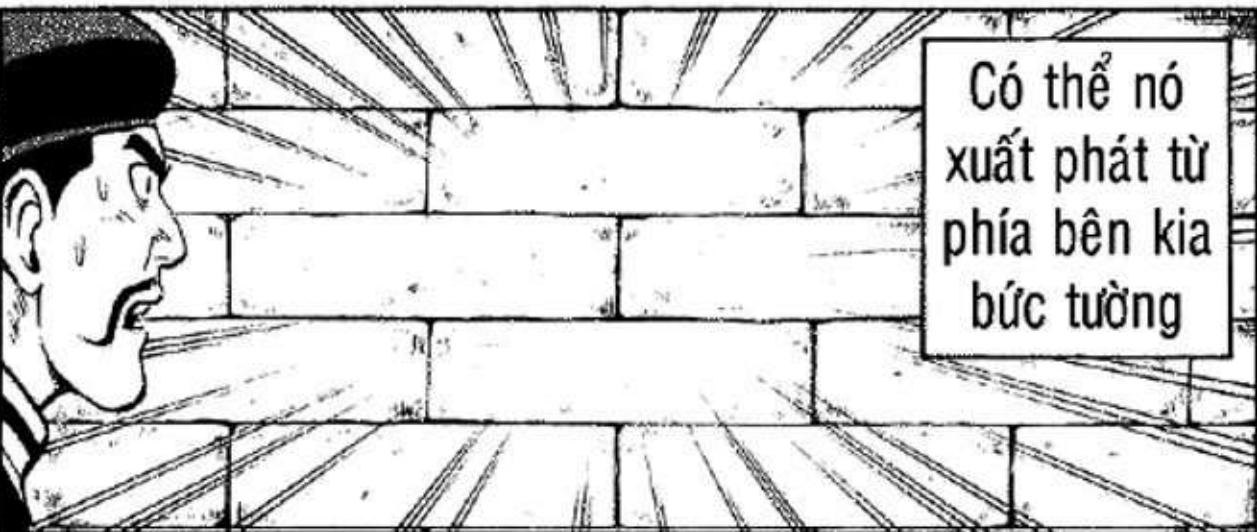
Nhưng sao lại bị đánh bật ra như vậy?

!!

Có thể nó xuất phát từ phía bên kia bức tường

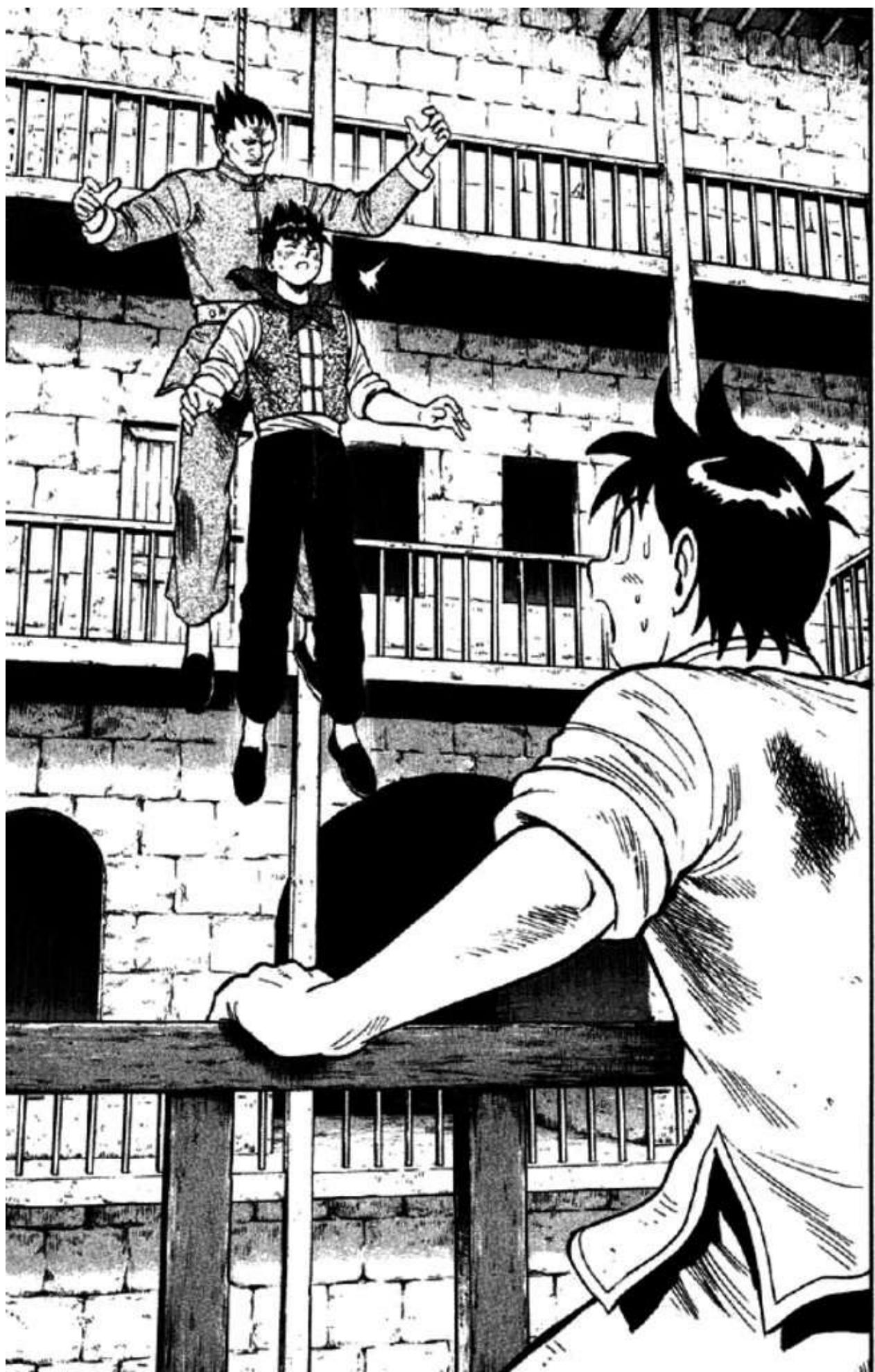

HẾT CHƯƠNG 18

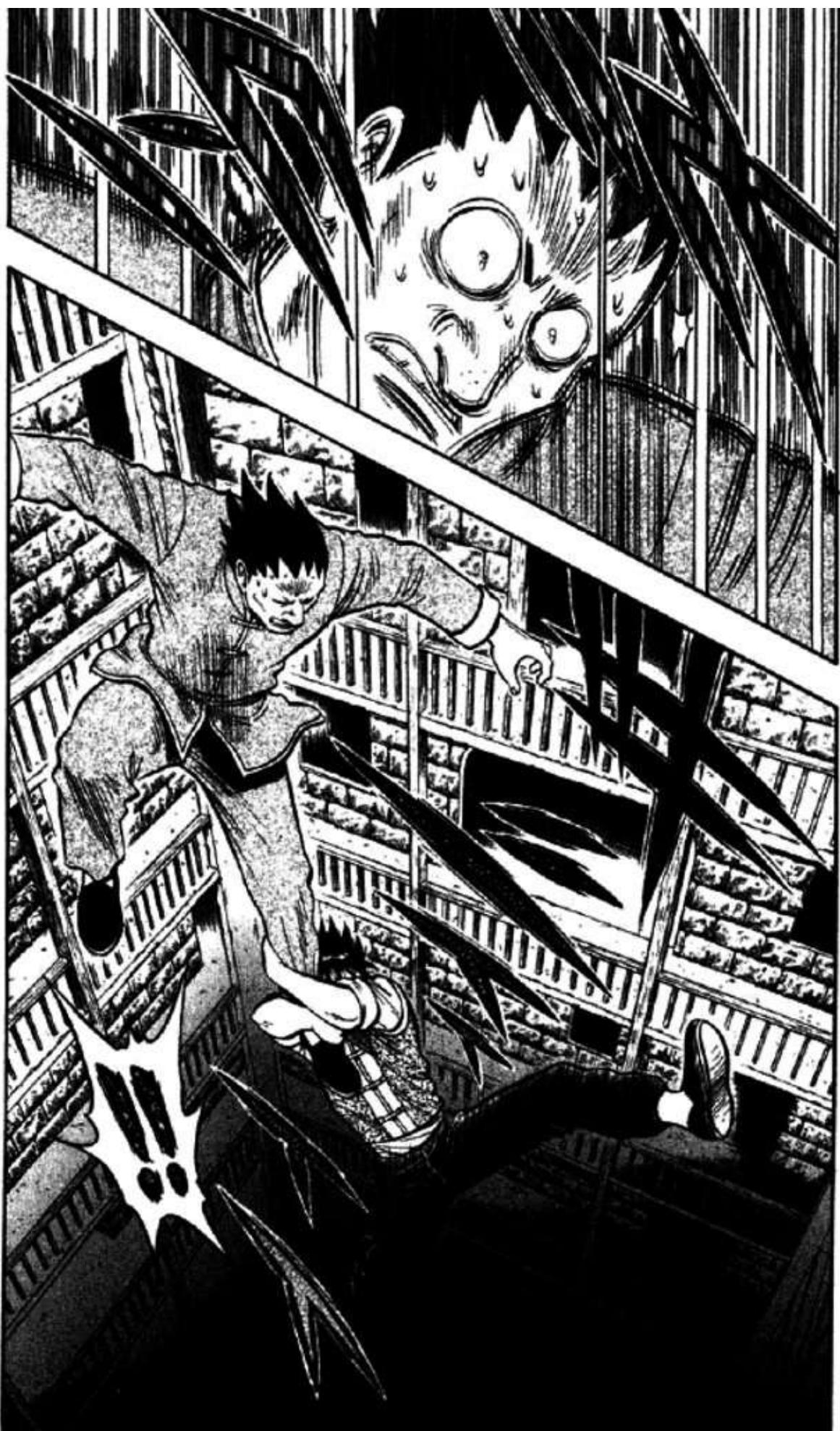
CHƯƠNG 19: SA CÓ

Ngũ Bình

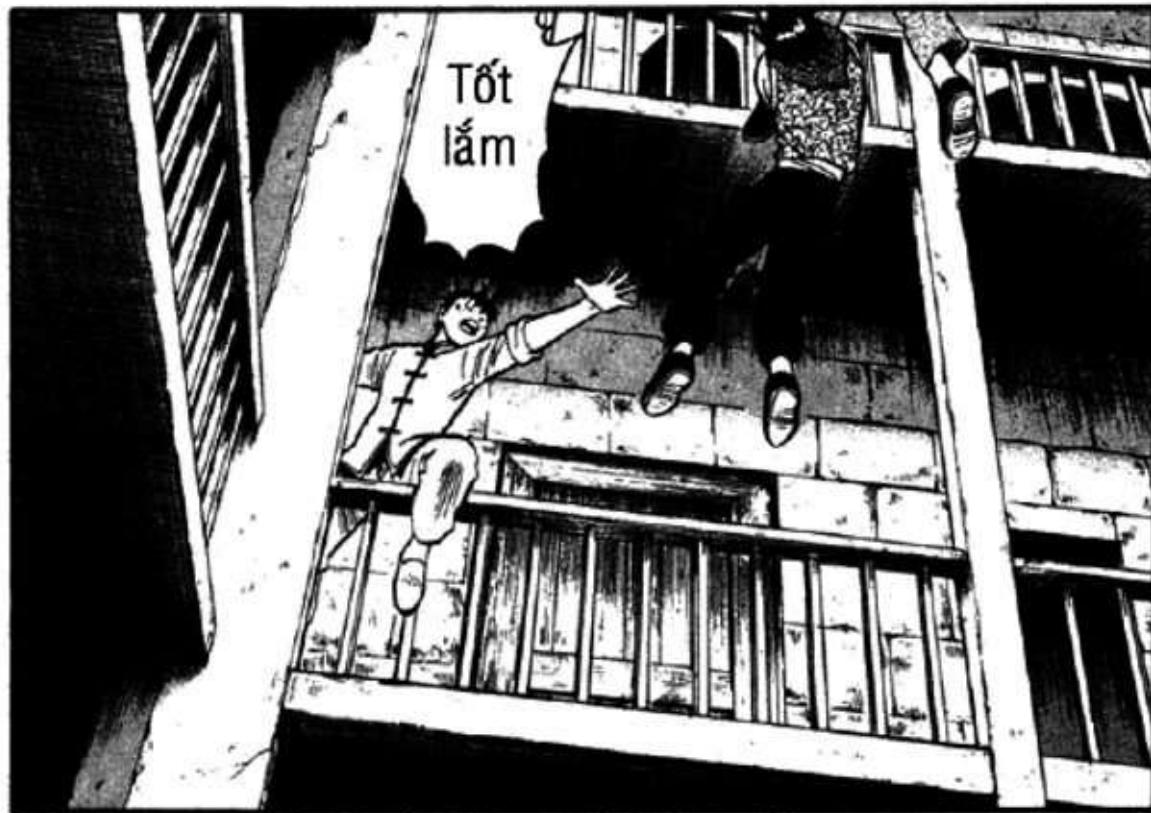
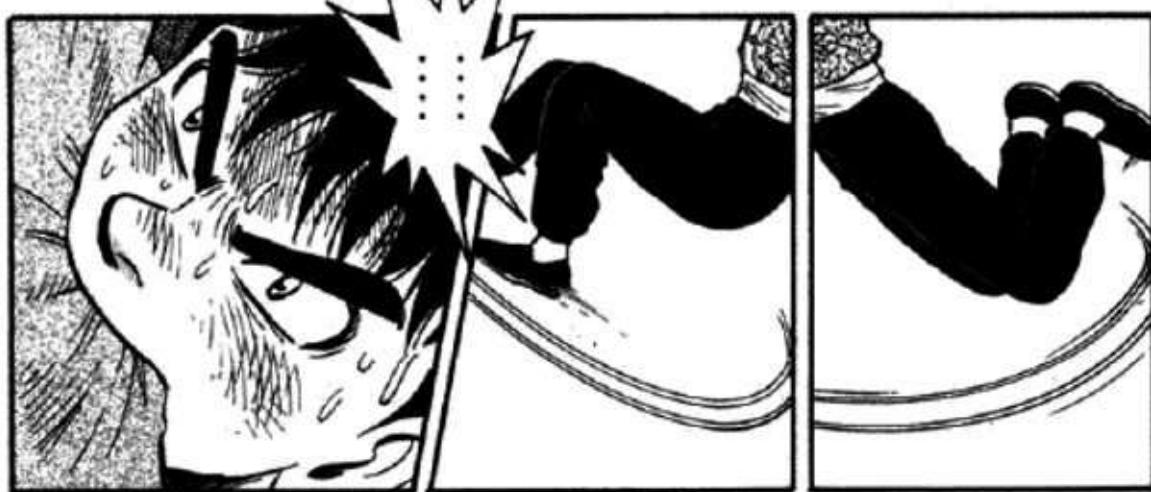

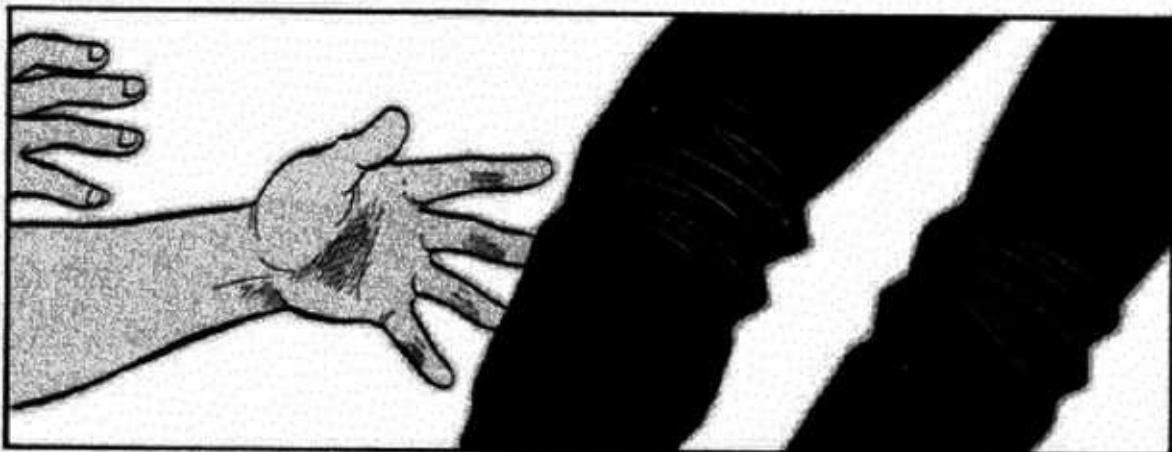

Ngũ
Bình

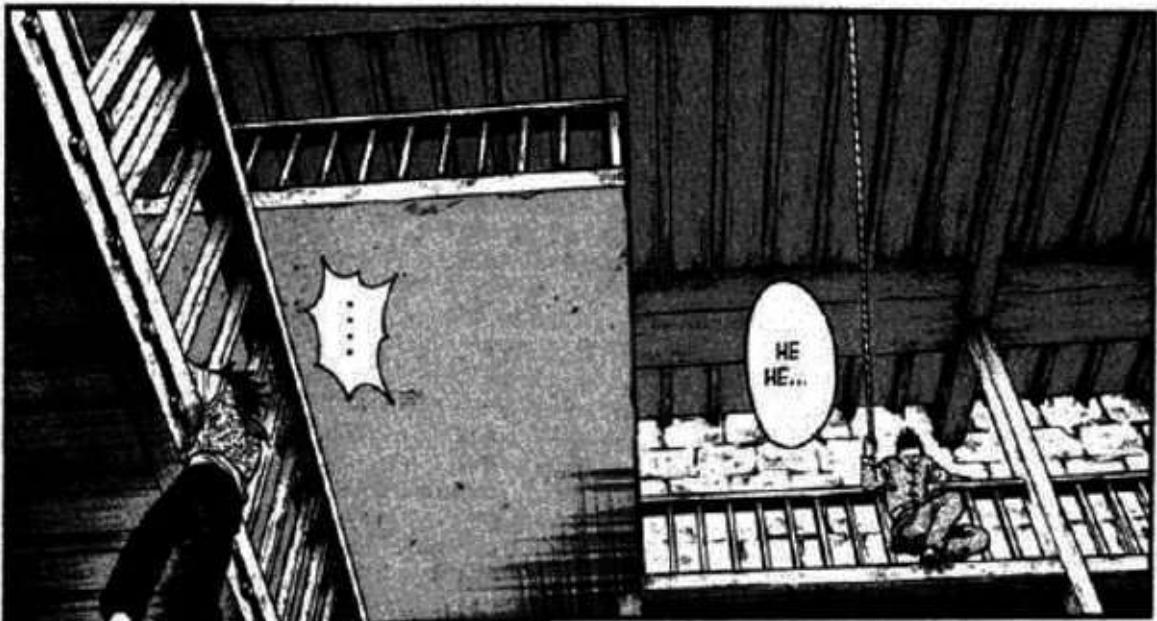
Mau đu người
qua dây

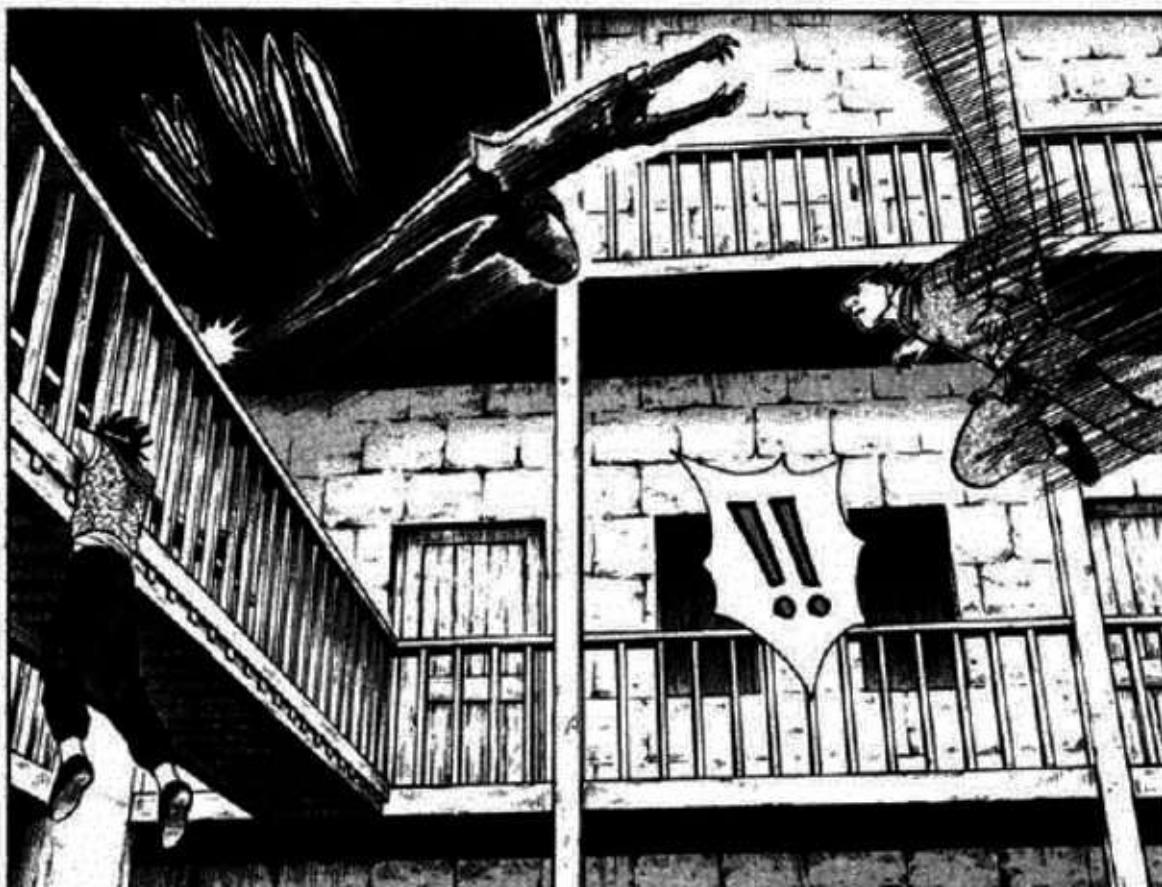

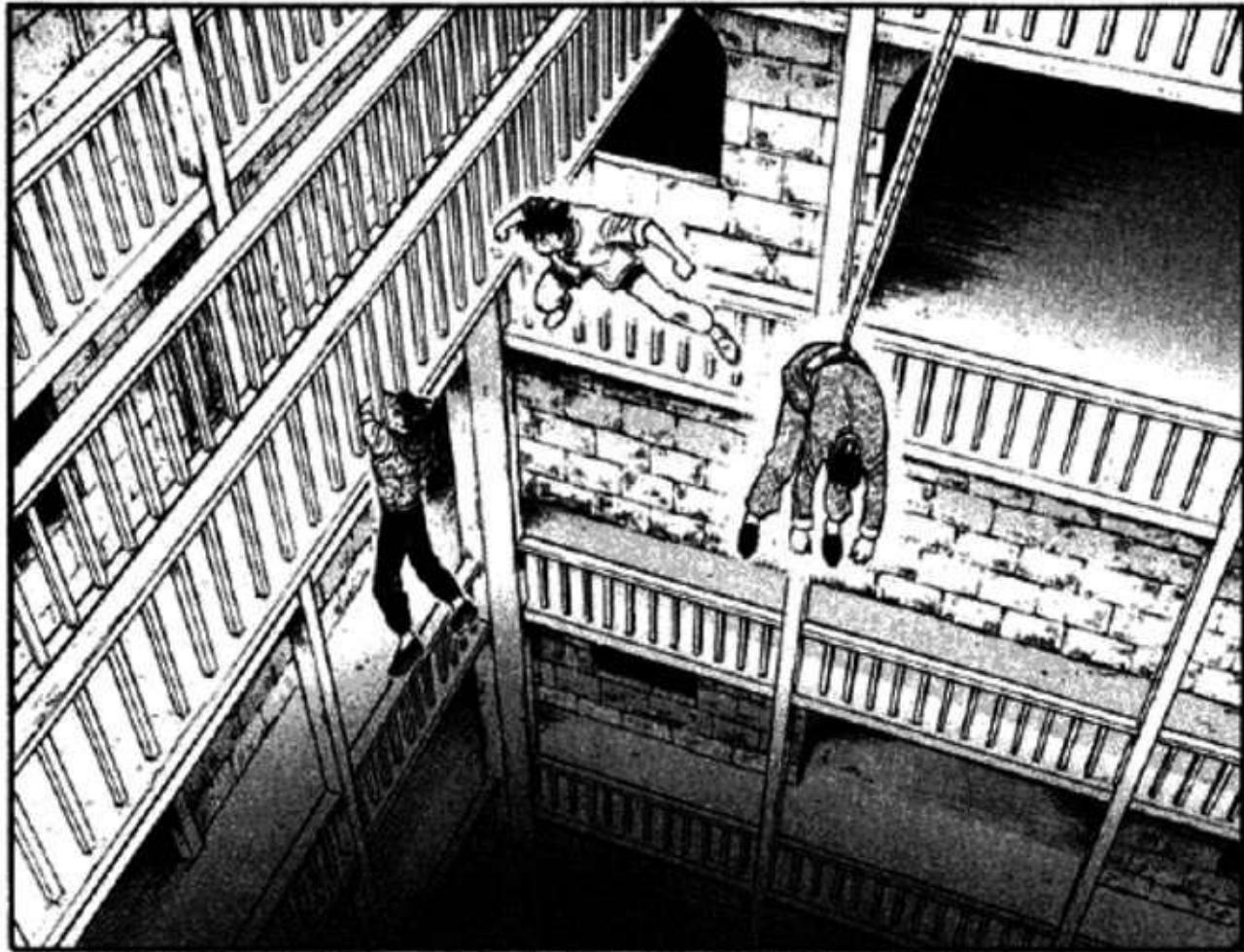

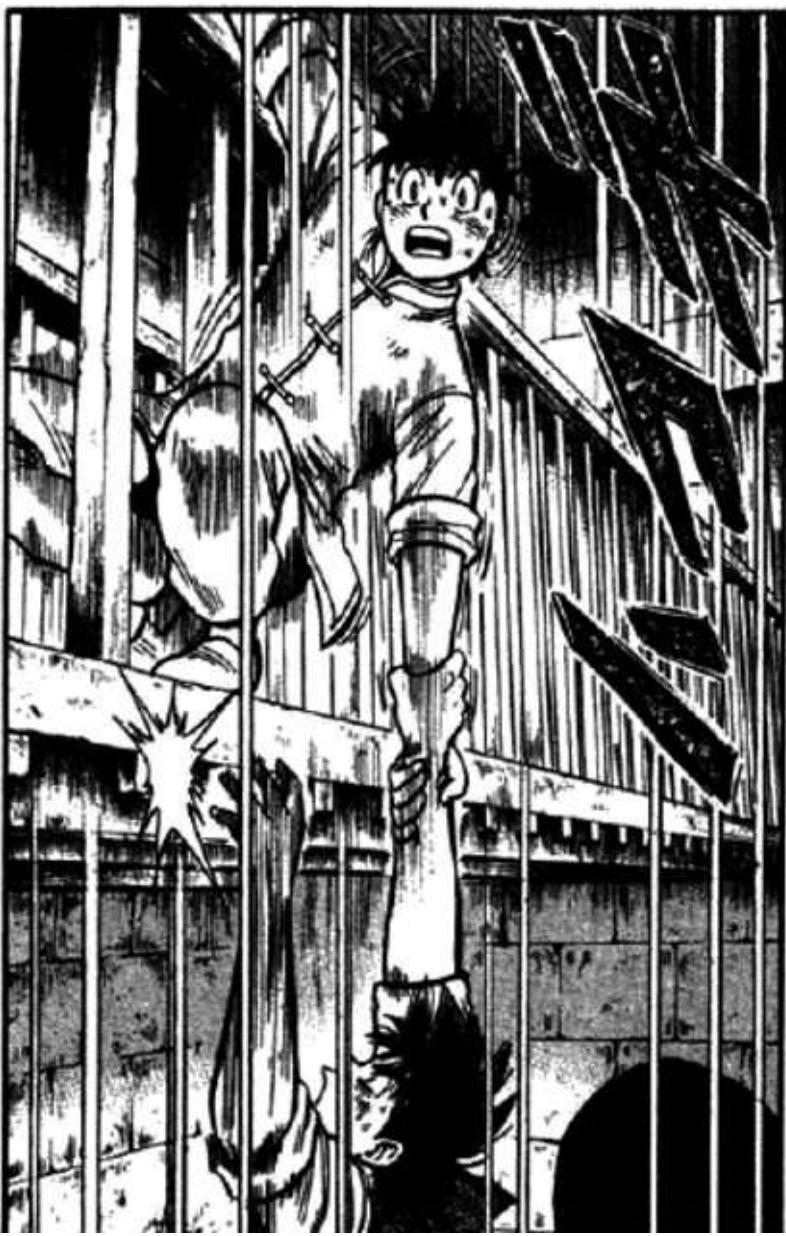

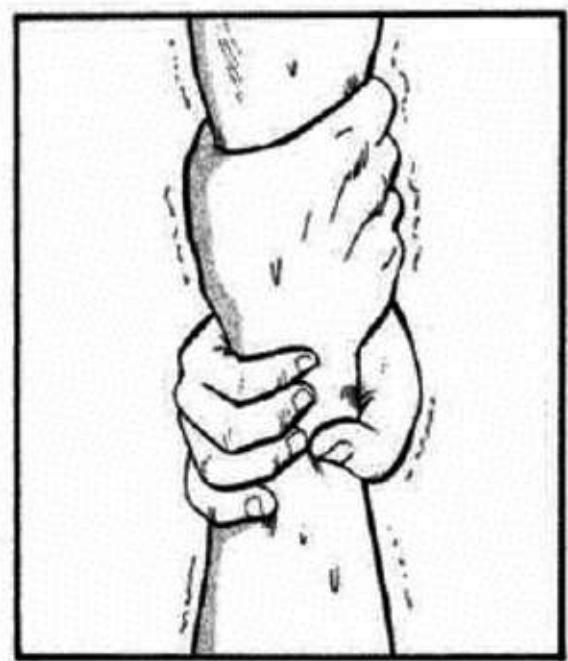
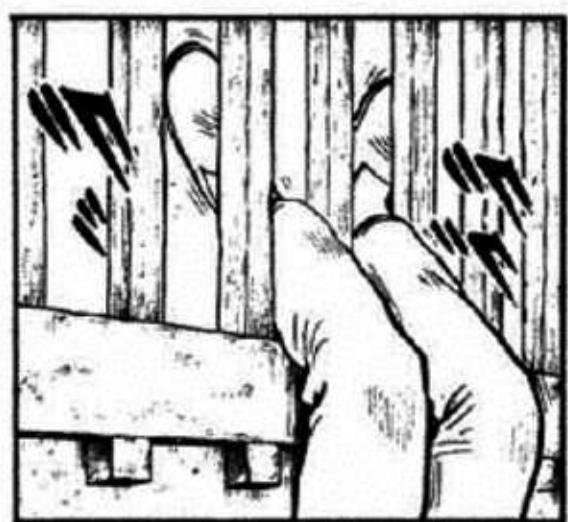

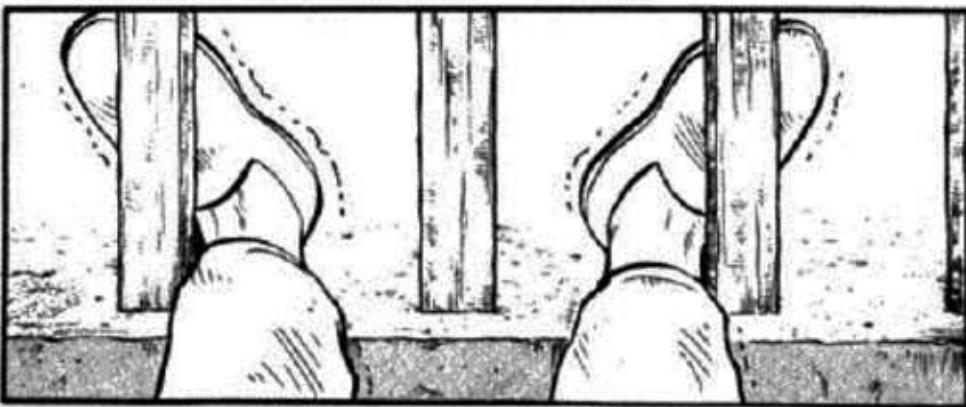

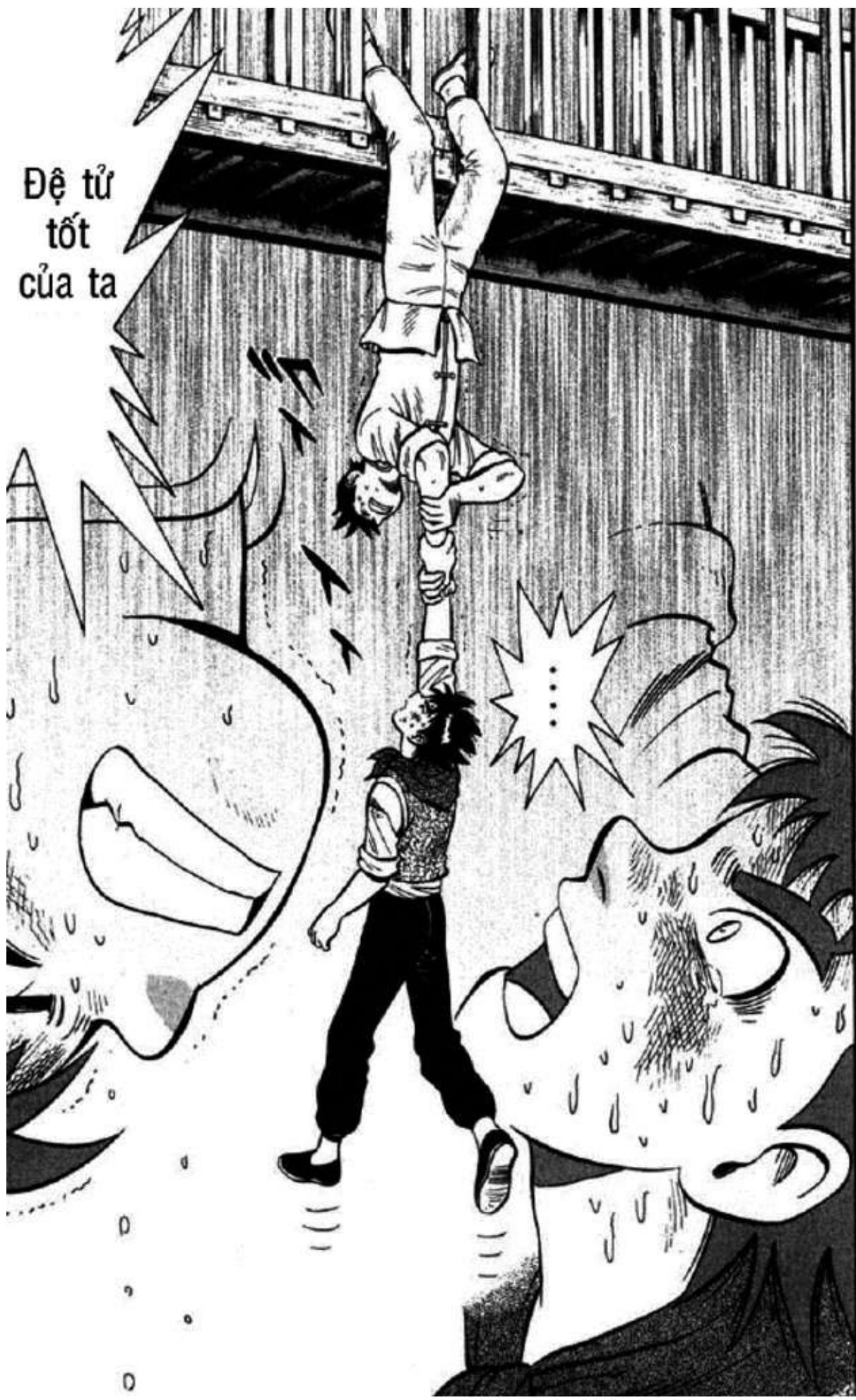

tuột
từ
từ

Đệ tử
tốt
của ta

Mình chẳng
bao giờ được
như sự phụ Phi
Hồng...

AAH
Minh luôn
mong ước
có được
sức mạnh
phi thường
như sự
phụ.

và xem
thầy
như
kim chỉ
nam

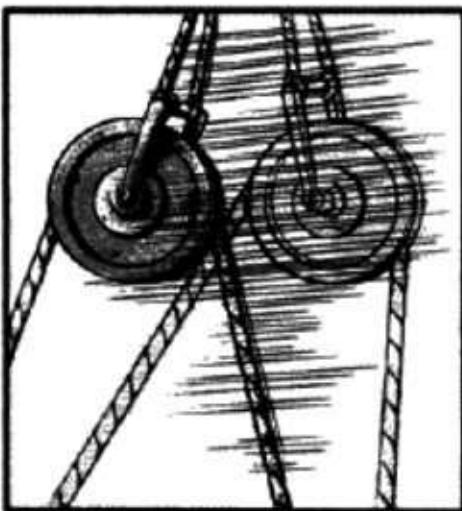
cho
mình
học
theo

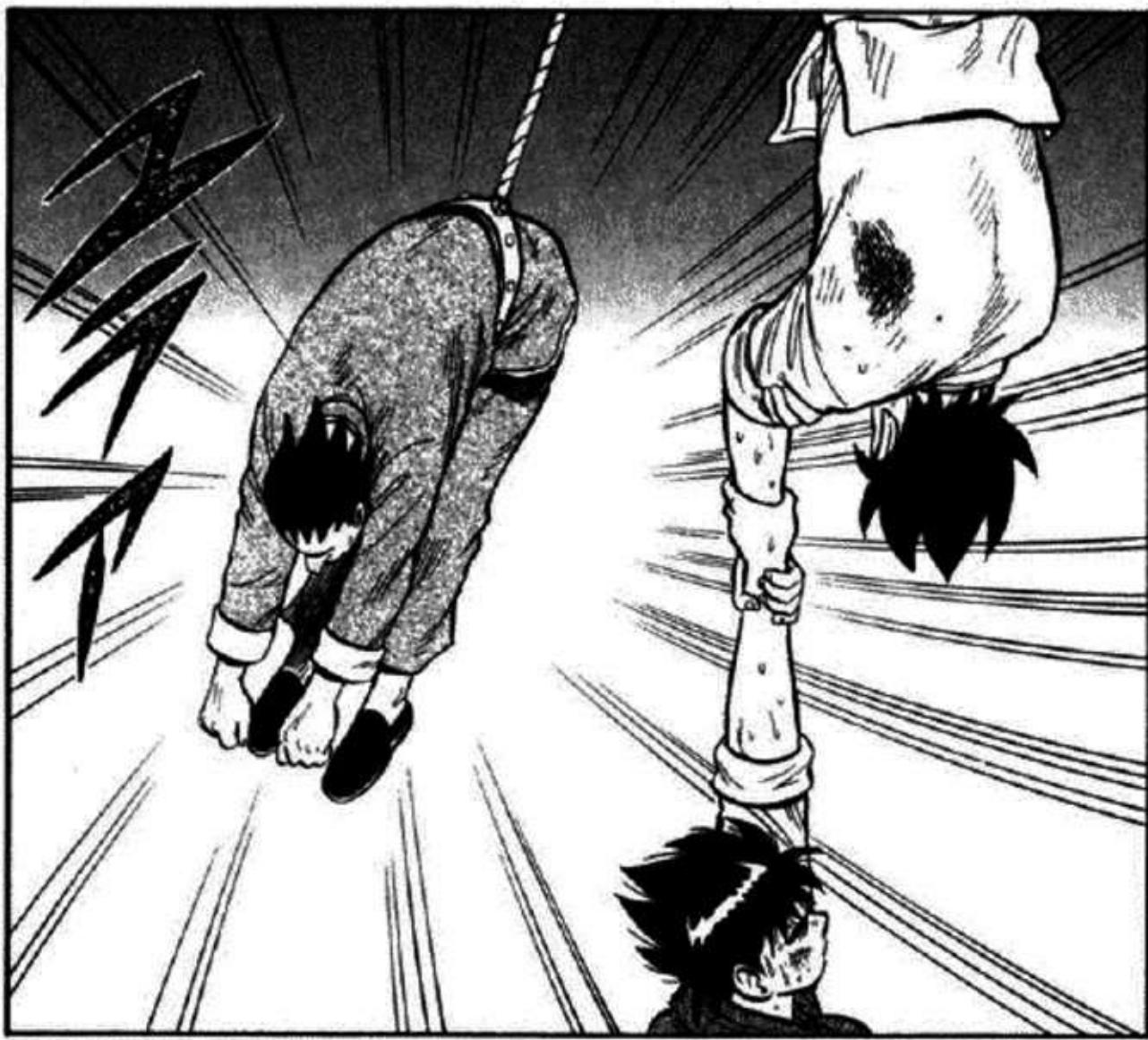

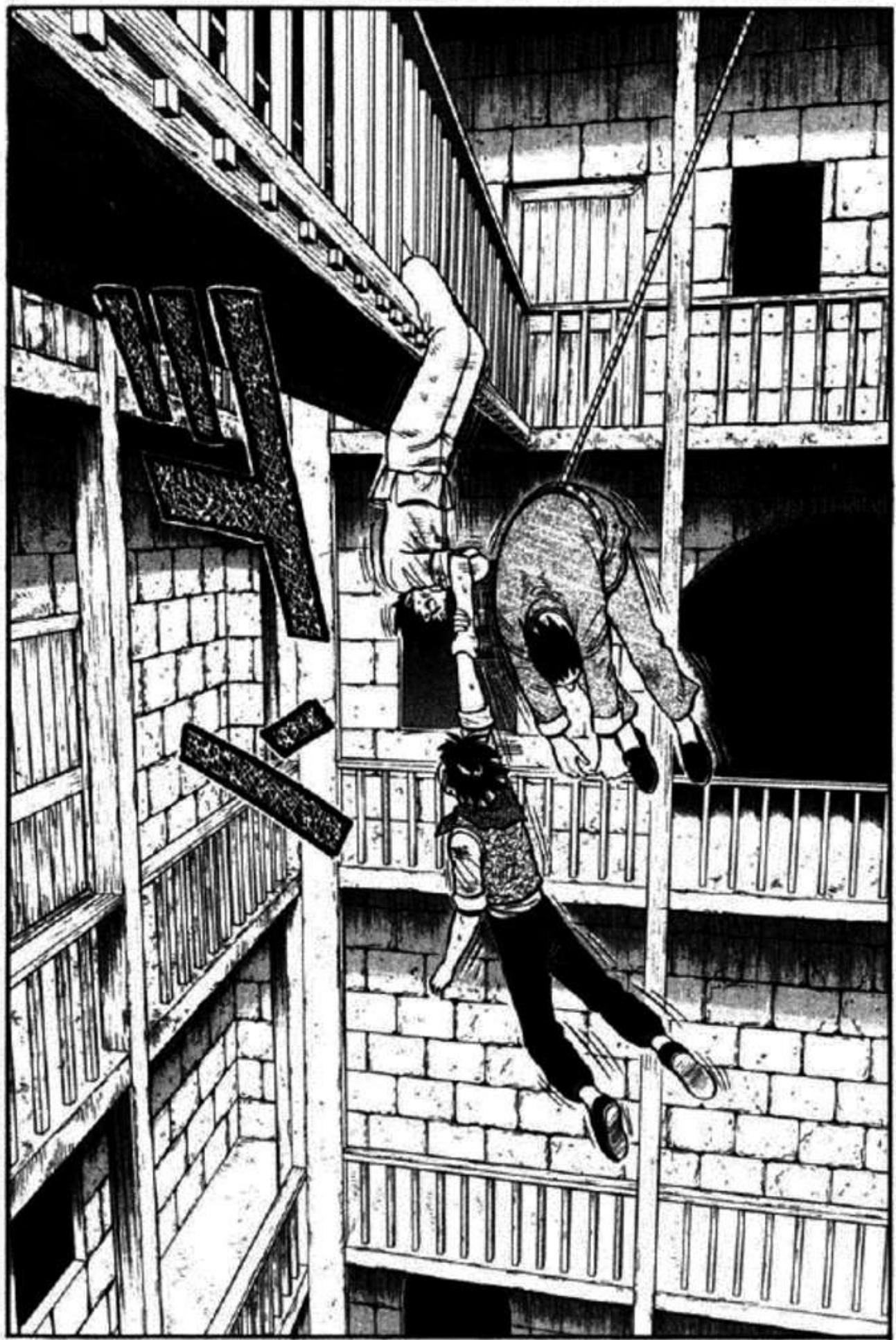
Trèo lên
mau đi

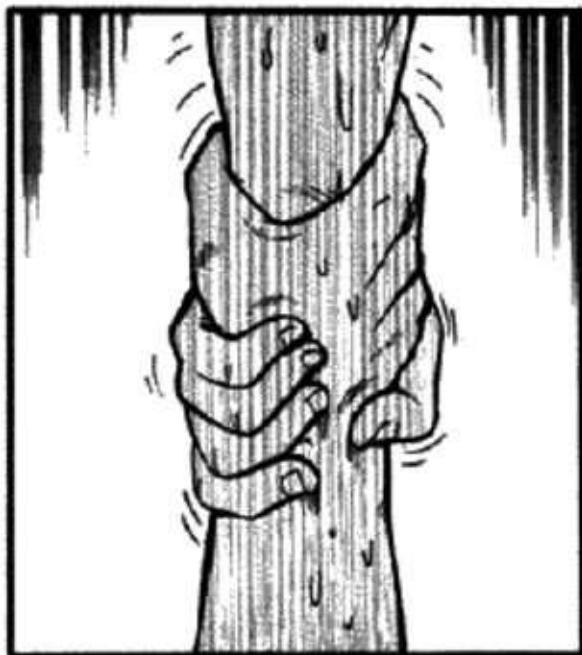
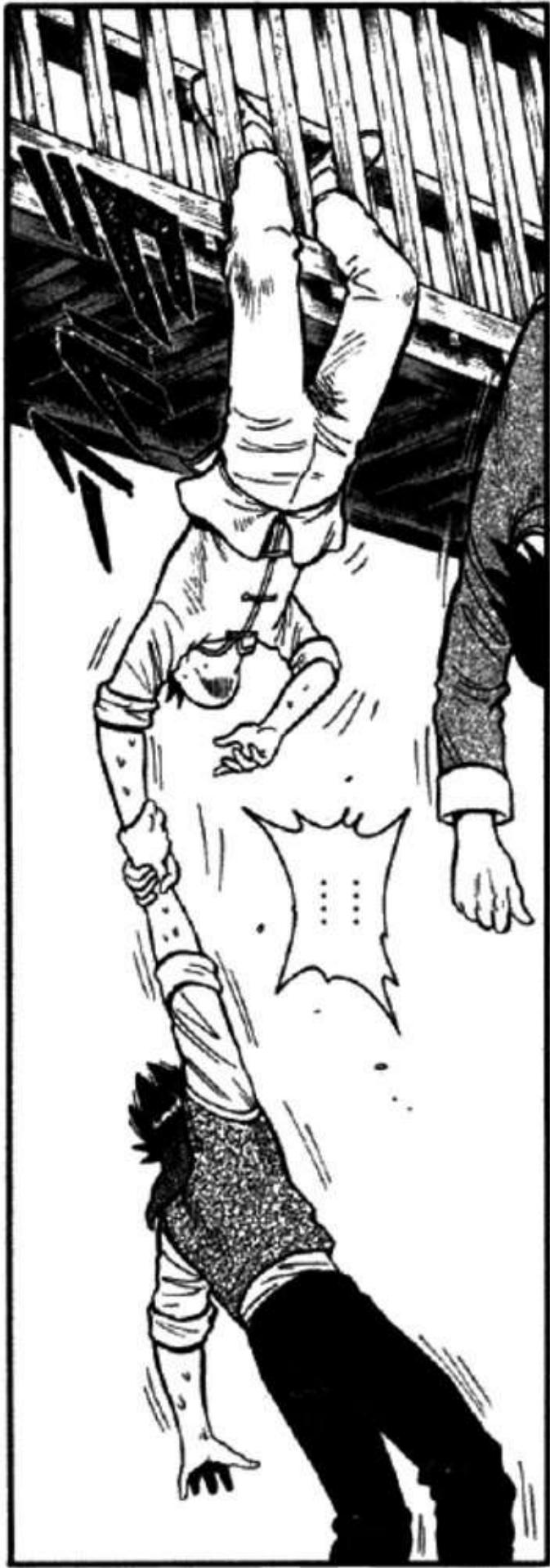

Làm ơn
trèo đi
mà

Ngũ
Bình

Dùng
hết sức
năm lấy
tay ta

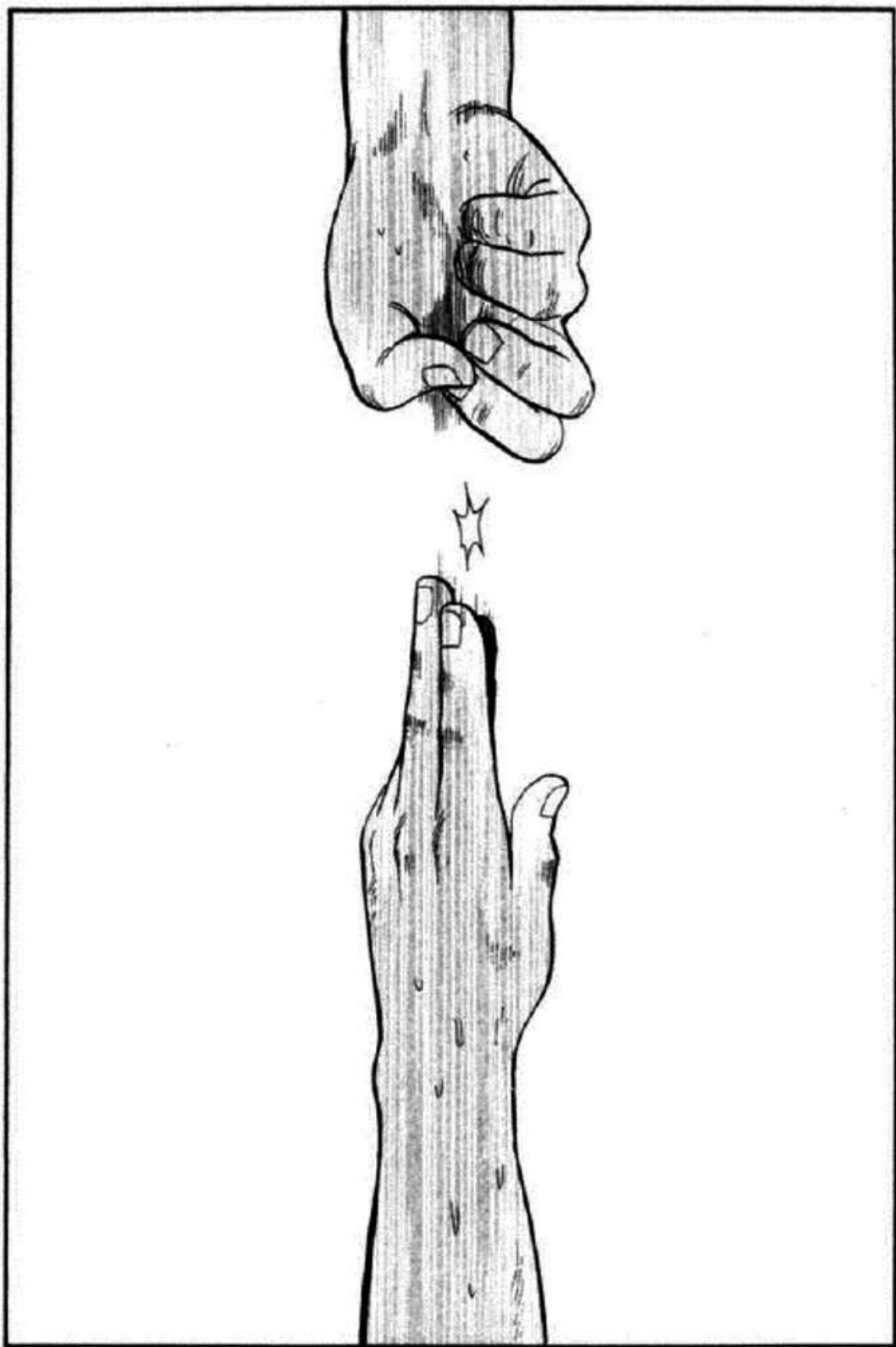
Do lỗi
của con
Vì con
không đủ
sức

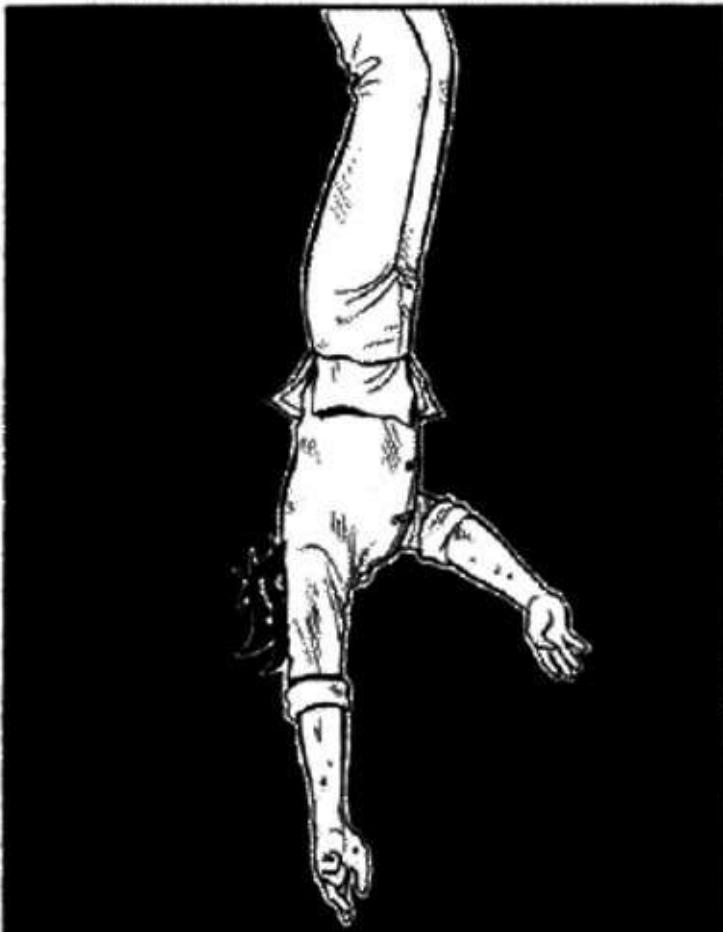
Con rất
cám ơn
sư phụ

Vì tất cả
những
giờ sư
phụ làm
cho con

Ngũ
Bình

Không

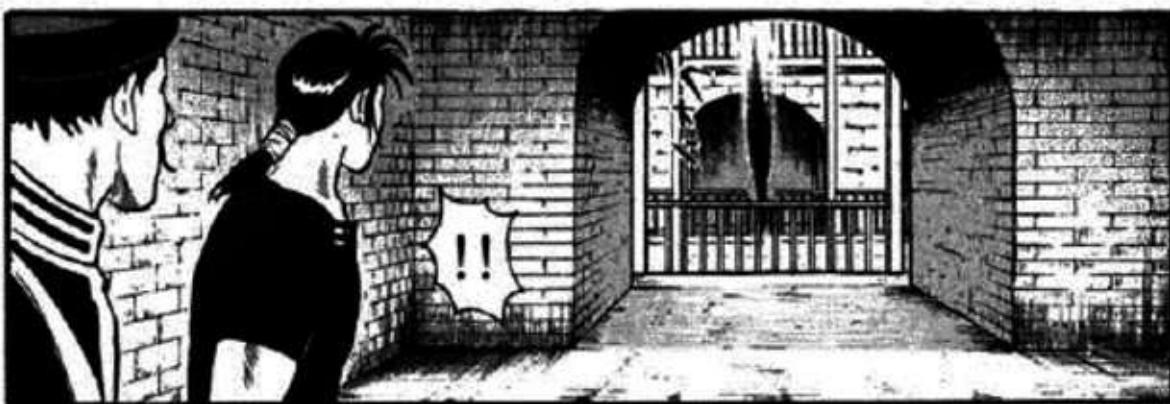

Ngũ
Binh

Đừng
chết
mà!

Đây là
sự thật
sao...

Mình đang
rơi xuống
đáy àh

Sư phụ Phi
Hồng là vị
cứu tinh
của mình

Sư phụ đã
bảo vệ
dân làng
mình khỏi
bọn phiến
loạn

Và dạy võ
cho mình
ở Chùa
Thiếu Lâm

Giờ mình
chết mà chưa
kịp báo đáp
công ơn này

Mình luôn tự
nhận là đệ tử
giỏi nhất của
sư phụ...

Mình sẽ hy
sinh mang
sống này vì
sư phụ

Vĩnh biệt bạn bè...

Tiểu muội

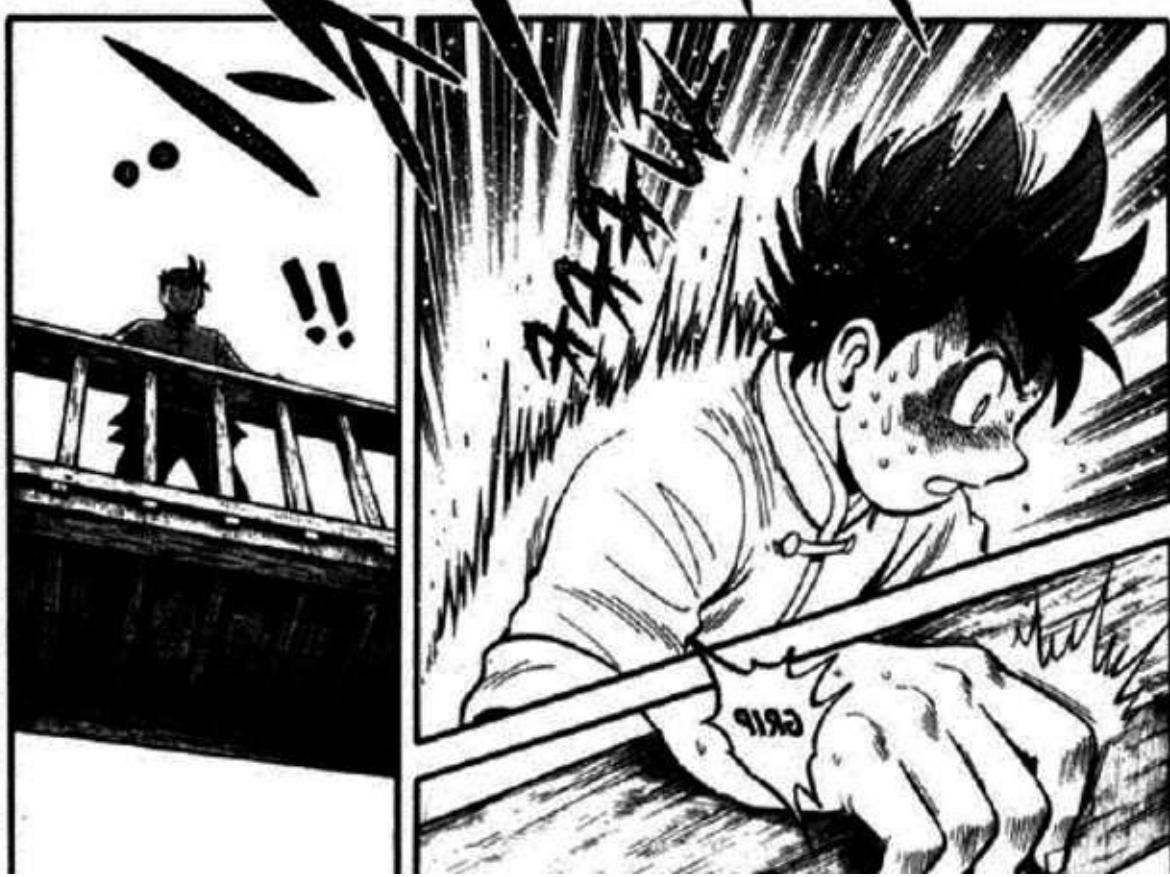
Thằng anh vô
dụng của em.
anh luôn làm
em phải buồn
lòng...

Mình sắp chết rồi,
mong sao mình
không cảm thấy
đau đớn...

chum

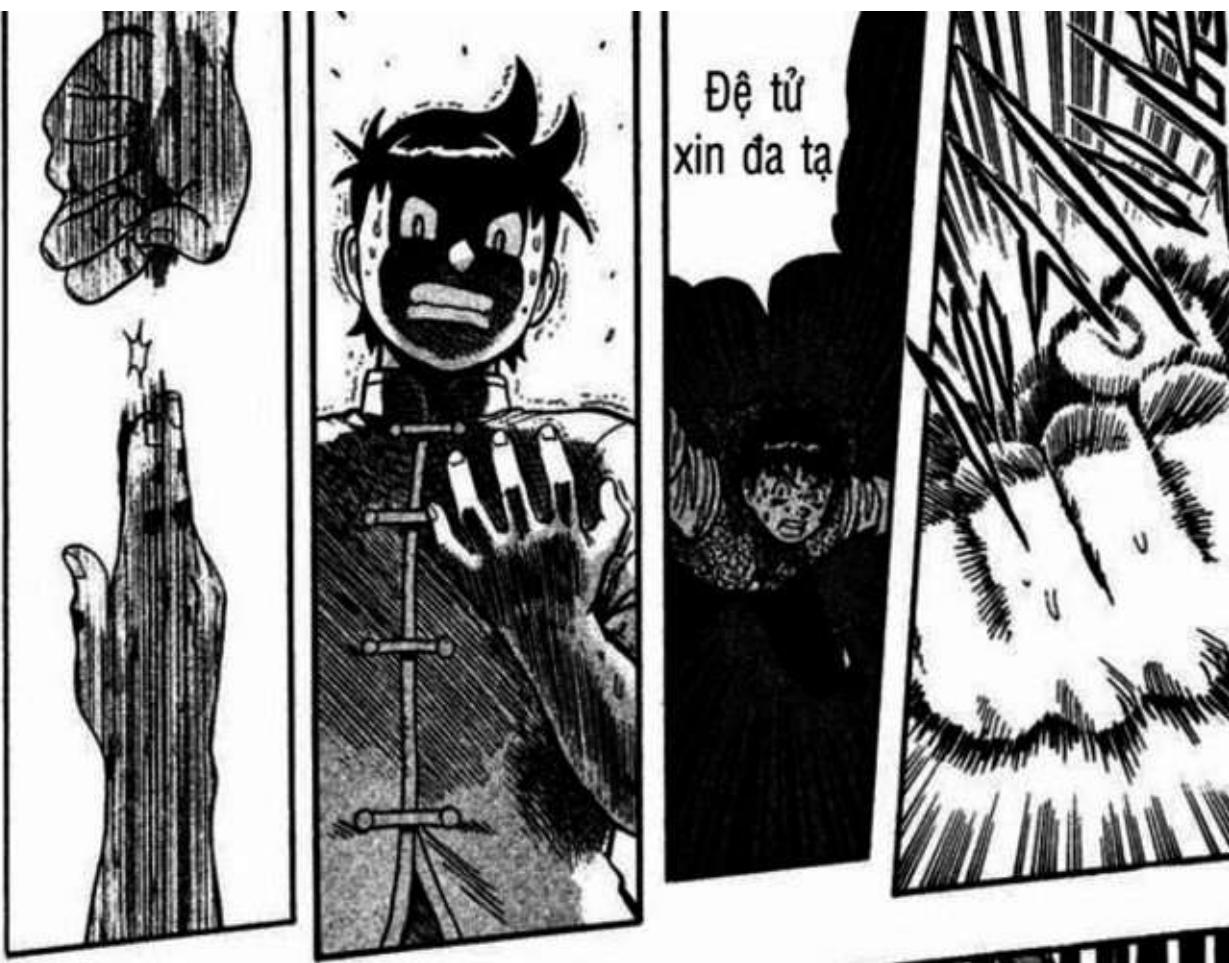

HẾT CHƯƠNG 19

CHAPTER 20: 2 CAO THỦ NỘI CÔNG

Đệ tử
xin đa tạ

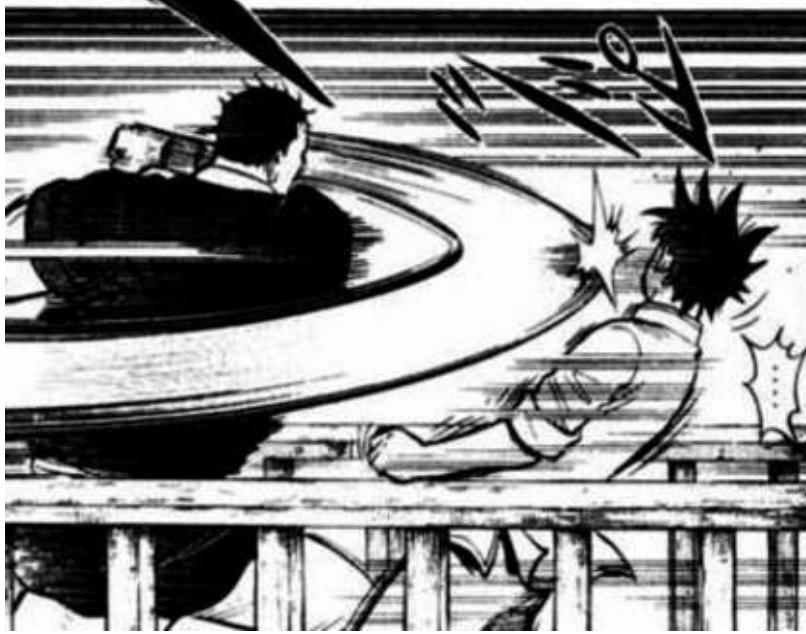

Chúng ta
sẽ cùng
nhau trở
về...

Thiếu
Lâm Tự
mà!

Để tao
quăng mày
xuống đó
lên cho có
bạn

Ngũ
Bình

Hãy
đợi ta

Không ai có
thể ngăn cản
ta lúc này

!!

Tao sẽ
khiến mày
phải hối
tiếc

Nếu
trúng
chiêu
trực tiếp

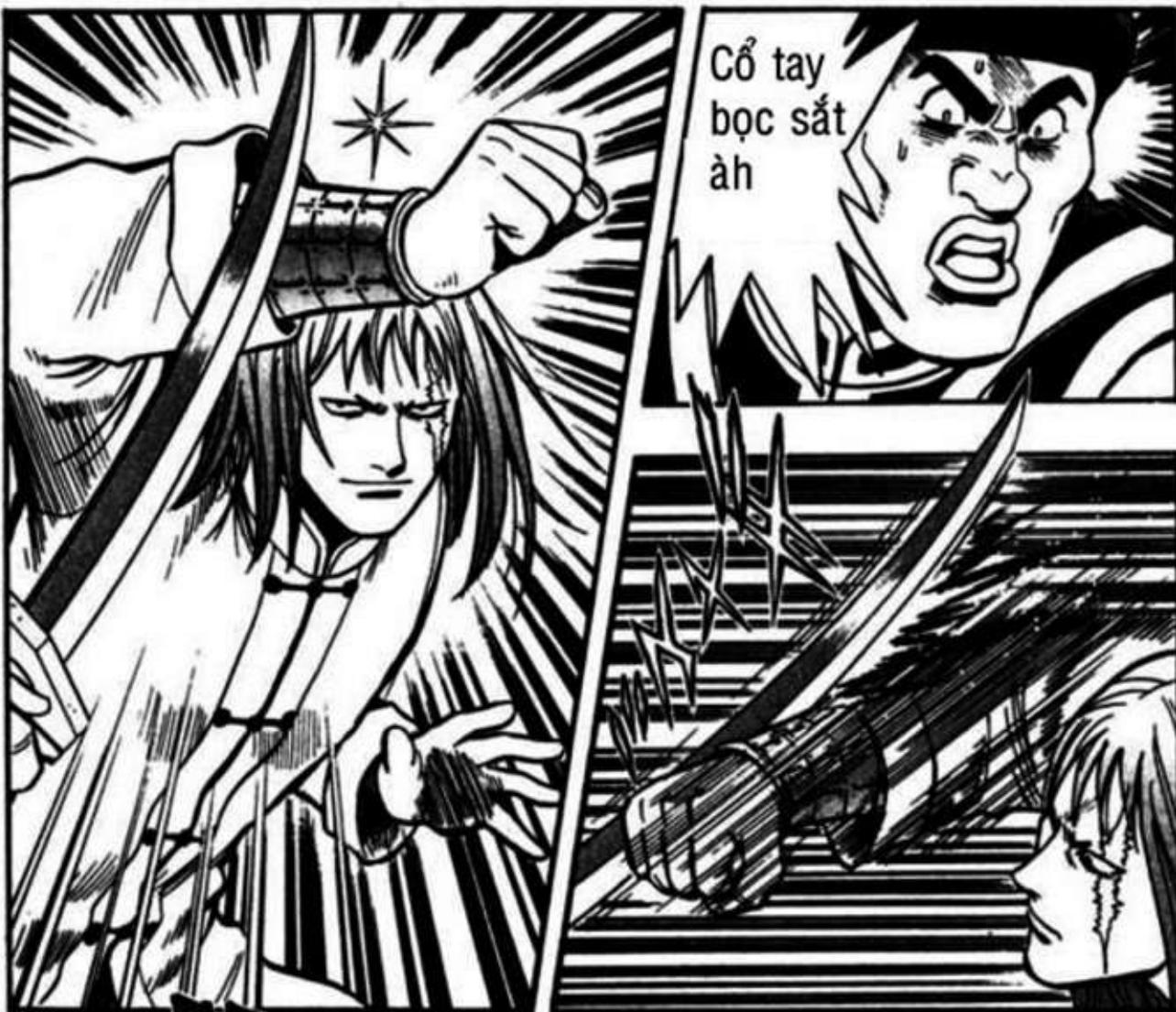
Tổn thương
sẽ rất
nghiêm
trọng

Tôi nghe nói
chiêu Thông
Bội Quyền là
tuyệt chiêu
thiên về nội
công

Không lẽ mày
đỡ nỗi thanh
kiếm của ta
sao!

Bội
Quyền

Thông

Một thanh
kiếm sẽ vô
dụng nếu nó
không chém
được mục
tiêu

Thảm thương
quá!

Ê!
Tư thế
đó...

HẾT CHƯƠNG 20